

skal bringe i ærede Medlemmers Grindring, at til Landbrugsmødet og Landbrugsudstillingen i Randers i Fjor blev der, hvis jeg hukker ret, bevilget 60,000 Kr., men til Industriens Deltagelse i Udstillingen i Chi-caago blev der bevilget, jeg tror, en kvart Million! Jeg misunder ingenlunde Industrien denne Bevilling, tværtimod, jeg vil kun haabe, at den har faaet al den Glæde og alt det Udbytte af disse Penge, som kunde svare dertil.

Hvis det ærede Medlem i sin Vejledning her for Tinget, i denne Sammenligning vilde have skiftet Sol og Binde lige mellem de forskellige Erhverv, forekommer det i alt Fald mig — jeg tør ikke sige mere — men det forekommer mig, at han ikke burde have sprunget de af mig her nævnte Forhold ganske over; det vilde i alt Fald have givet mere Balance i Tingene. Ogsaa tror jeg, at der er en Ting endnu, som burde have været taget med i Betragtning, naar man vil afveje Forholdet mellem de Bidrag, der hdes Land- og Hverhverv. Jeg tror, at det vilde være billigt og retfærdigt, at man ikke blot tog Hensyn til disse Erhvervs Betydning for Samfundet i dets store Helhed, men ogsaa til deres Betydning for selve Statsusholdningen, navnlig gennem deres Skatteydelse, et Forhold, som vel under en Finanslovsbehandling kunde være paa sin rette Plads. Jeg gad i saa Henseende gerne spørge, hvor meget vejer Industriens, Handelens og Skibsfartens direkte Skatteydelse til Staten mod Landbrugets, og hvor ikke Statens Bidrag noget rette sig efter den Skatteydelse, som de forskellige Erhverv have at erlægge? Mig forekommer det i alt Fald, at der her vilde være et Moment til en retfærdig Vedømmelse.

Endnu er der en Side af Sagen, som jeg ikke kan lade uomtalt, omendstønt det er en Side, som rører et saa brændende og saa aktuelt Spørgsmaal, at jeg næsten er bange for at give mig i Lag med det. Jeg tror, at det ærede Medlem maaste ikke handle særlig forsigtigt, da han drog denne Sammenligning mellem, hvilke Tilskud der fra Statens Side hdes Landbruget, og hvilke Industrien. Jeg ved det i alt Fald ikke, men det forekommer mig, at det havde været hensynsfuldere, om det ikke var blevet draget saa stærkt frem. Jeg nødes i alt Fald nu til at sige — og der er ingen, der ved det bedre end det ærede Medlem selv — at et Tilskud kan gives ad mange forskellige Veje. Det kan gives direkte og indirekte, aabent og fordækt, og det er noget, vi alle vide, at Industrien faar af Staten en Støtte og et Tilskud gennem dens enorme Told-

beskyttelse, som vel vejer langt, langt op mod den Sum af 1,600,000 Kr. til Landbruget, som her findes paa Finanslovsforlaget. Naar man vil lægge, hvad denne Beskyttelse er værd for Industrien, til den direkte Beskyttelse for Industrien, som findes paa Finanslovsforlaget, saa tror jeg virkelig ikke, at det ærede Medlem vil have Grund til at klage over et Misforhold i den Forstand, hvori han gjorde det.

Naar jeg nu modstræbende og tvungen frem af Forholdene er kommen til at berøre Toldspørgsmaalet, kan jeg som gammelt Medlem af dette Tings Toldudvalg ikke ret vel undgaa at gøre en kort Bemærkning til det ærede Medlems Udtalelse om Bevillingen til en Toldkommission, en Kommission, der ikke syntes at falde i det ærede Medlems Smag. Jeg skal ikke strides med ham derom; Smag og Behag høre, som bekendt, til de Ting, hvorom der ikke kan disputeres. Kommissioner kunne have deres gode og deres flette Sider. Jeg vil i alt Fald ikke tillade mig at udtale nogen Mening om, hvorledes den paatænkte Toldkommission vil virke. Derimod drister jeg mig nok til, fordi det ærede Medlem med stor Styrke beklagede, at der nu er Udset til en Toldreform, klagede over, at man ikke noget Øjeblik lod Industrien arbejde i Ro, at hensille til det ærede Medlems egen Overbejelse, om hans Ord ikke indeholde en lille Smule Overdrivelse, al den Stund Industrien nu i en hel Menneftaalder har arbejdet under den selv samme Toldlov, en Toldlov, der har trodset vor Møntlov, som dog paa det nærmeste har fordoblet Toldsatserne, og fuldt har trodset det store og stærke Fald i Varepriserne, som atter har fordoblet Beskyttelsen; men maaste man mener, at denne selv samme Toldlov endnu skal være Aarhundredet ud eller længere. Det er muligt; jeg haaber det ikke.

Sum: Jeg antager ikke, at det var saa flent ment, som det lod for mig, men det forekom mig i alt Fald, at det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt-Landsborg) mente, at Statsindtøget gennem Beskyttelsestolden er en Statsunderstøttelse til Industrien. Jeg har opfattet Forholdet ganske anderledes; jeg har opfattet det saaledes, at den Statsunderstøttelse, som gives baade Landbruget og Industrien, ligger inden for bestemte Kammer, væsentlig Belærings-, Udviklings- og Opdragelseskammer, og jeg har ikke opfattet den som en Fattigunderstøttelse til noget af disse Erhverv. Jeg mener derfor, at det er fuldt berettiget, at man sammenligner den Understøttelse, der